

דיעבד:

בחולין.

ותמהינן: **טמא** שיכול לשחוט **בחולין** — **מאי למימרא?** מאי קא משמע לן שיכול לשחוט, והרי לא הוזהרו ישראל שלא לאכול בשר חולין טמא? (5)

ומבארין: החידוש הוא שמותר לטמא לשחוט אפילו **בחולין שנעשו על טהרת הקודש**, שיש אנשים המקבלים על עצמם לנהוג טהרה באכילת חולין כבאכילת קודש כדי שאם יאכלו קדשים יהיו בקיאים בשמירתם.

וקסבר תנא דמתניתין כי חולין שנעשו על טהרת הקודש — **בקודש דמו**, שחייב מי שקיבל על עצמו לאכול חולין בטהרת הקודש לנהוג בהם בשמירתם מטומאה כאילו היו קודש ממש, ובכל זאת יכול אדם טמא לשחוט לכתחילה בסכין ארוכה חולין שנעשו על טהרת הקודש, ולא חיישינן שמא יגע בבהמה ויטמא אותה.

אלא, הא קשיא לי לדבריך: "הכל" דקתני **הכא** במתניתין, **ממאי** דלישנא **לכתחילה הוא**, עד דתקשי לך מתחילת דבריו של התנא לסוף דבריו? **דלמא** הכא "הכל" — לישנא **דיעבד הוא**, ולא תקשי לך מידי!?

אמר ליה רב אשי: **אנא**, מהא דכתב התנא "שחיטתן כשרה" הוא דקא קשיא לי. כי מדקתני "שחיטתן כשרה", שהוא לישנא **דיעבד** — **מכלל** זה אתה למד דהא דקתני בתחילה "הכל שוחטין" **לכתחילה הוא**, דאי הכל שוחטין גם הוא לישנא **דיעבד**, תיקשי לך — **תרתו "דיעבד" למה לי?**

ולפיכך קא קשיא לי מרישא דמשמע דשוחטין לכתחילה לסיפא דמשמע דרק בדיעבד שחיטתן כשרה.

אמר רבה בר עולא: **הכי קתני** לכתחילה ודיעבד במתניתין: **הכל שוחטין** לכתחילה, לומר כי **אפילו** אדם **טמא**, שיכול לשחוט

ולענין ציצית לאשה יהא תלוי בטעם למה יש למחות בידם. לפי רש"י בעירובין [שם] המחאה היא משום "בל תוסיף". אך התוס' חולקים, וסוברים שאין בזה משום בל תוסיף אלא הטעם הוא משום שצריך להיזהר בגוף נקי. ולתרגום יונתן דלעיל יש לאו של "לא יהיה כלי גבר על אשה". והרמ"א חשש רק לטעם של תוס', ולכן בציצית כתב לחוש משום יוהרא, אבל מותר לאשה ללבוש ציצית. והלבוש חשש לתרגום יונתן.

5. כתבו **התוספות**: ואפילו [אם נאמר כי] יהא אסור לטמאות גופו באוכלין טמאים, כדדרשינן "והתקדשתם, והייתם קדושים", אזהרה לבני

תלבוש אשה ציצית משום לאו זה. והרמ"א כתב שיש בזה חשש יוהרא. אבל אם רוצה, תלבוש ותברך.

ובעירובין [צו א] אמרינן שמיכל בת שאול היתה מנחת תפילין ולא מיחו בה חכמים. והגמרא רוצה להוכיח מזה שתפילין אינה מצוה שהזמן גרמא ולכן לא מיחו בה. ודחינן, שלא מיחו בה משום שסוברים "נשים סומכות [על הקרבן] רשות. ומבואר, שיש סיבה למחות בנשים שלא יניחו תפילין.

והתוס' שם ד"ה מיכל הביאו פסיקתא האומרת שמיחו בה חכמים. והרמ"א בהלכות תפילין [לח ג] חשש לדעה זו, ואוסר לאשה להניח תפילין.